

slag nr. 4, 5 og 7 ikke vedtages, stemmer mindretallet for det af ministeren under nr. 6 stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder, at lovforslag nr. L 216 på en række punkter indeholder forbedringer: Et enklere og mere virkelighedsnært ulykkesbegreb – de første skridt mod et anstændigt anerkendelsesniveau for erhvervs sygdomme – kortere sagsbehandlingstider, uden at det går ud over de arbejdsskadedes retssikkerhed – og bedre muligheder for at få dækket udgifter til behandling og hjælpemidler.

Men disse forbedringer betales delvis af de arbejdsskadede selv gennem lavere erstatning for erhvervsevnetab. En væsentlig del af reformen (knap 250 mio. kr. ud af et samlet beløb på 580 mio. kr.) finansieres af de arbejdsskadede selv gennem en afskaffelse af aflønningsbeløbet. Det er ikke kun et beløb, som ved løbende erstatning udbetales ved pensionsalderen. Det har også direkte betydning for størrelsen af engangsbeløb, som udbetales, når erstatningen for erhvervsevnetab eller dele af den kapitaliseres. Det er ikke småpenge, de arbejdsskadede på den måde kan miste. Det kan løbe op i mere end 100.000 kr.

Af flere grunde er de lavere erstatninger uacceptable. For det første, fordi det forstærker det problem, at erstatningsniveauet i forvejen er for lavt og i langt de fleste tilfælde ikke dækker det reelle indtægtstab ved en arbejdsskade. For det andet, fordi det modvirker det forebyggende sigte i arbejdsskadelovgivningen, som det fremgår af lovens formålsparagraf: »Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader«.

Enhedslisten vil, så snart lejlighed byder sig, foreslå, at erstatninger for erhvervsevnetab kommer op på et niveau, så de arbejdsskadede får en reel erstatning for deres indtægtstab.

Blandt andet på baggrund af erfaringerne med tidligere reformer på arbejdsskadeområdet vil Enhedslisten i øvrigt fremhæve, at reformens reelle effekter er svære at forudsige præcist. Derfor vil Enhedslisten fortsat følge praksis, hvad angår anerkendelser, sagsbehandlingstider m.v. meget tæt. Målet må stadig være, at de skader, man bliver udsat for i forbindelse med arbejdet, skal anerkendes som arbejdsskader og erstattes af arbejdsgiveren.

Desuden er der stadig uløste problemer for særlige grupper. Det gælder bl.a. folk, der arbejder i udlandet for et dansk firma, danske sømænd under fremmed flag, udlændinge på DIS-skibe, kursister og lærlinge.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-unut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om arbejdsskadesikring

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 6

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.«

[Retsvirkningstidspunkt for ulykker]

Til § 7

2) I *stk. 1, nr. 2*, udgår »og 4.«

[Henvisning fjernes]

Til § 10

3) Efter 2. pkt. indsættes som nyt punktum:

»Det samme gælder fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe.«

[Præcisering af området for skader, der er dækket i tilfælde af krigshandlinger, når Danmark er i krig]

Til § 17

Af et *mindretal* (EL):

4) *Stk. 7, 2. pkt.*, udgår.